

til Udlandet, til Petersborg, Hamborg, London og Havre for at lære Sprog, Handels-sædvane og i det hele taget, hvorledes alt gaar for sig i større Forretninger. Naar disse Mennesker komme hjem igen, vil der være en rig Lejlighed til først og fremmest at benytte dem herhjemme i Storhandelen, men dernæst ogsaa til at lade dem gaa til vore Kolonier og endelig til med Understøttelse fra Staten at drage til de oversøiske Pladser for at skaffe Afsætning for danske Varer. Man vil nu sige, at en saadan Institution ikke vil kunne faa synderlig Betydning. Jeg vil herimod henvise til, hvorledes Forholdene have udviklet sig for Tysklands Vedkommende, hvorledes Den højtærede Formand rejser sig!

Formanden: Hvis det ærede Medlem betragter det som et Tegn paa, at Mødets Tid straks er udløben, tager han ikke fejl. Jeg skal da afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde skal jeg med Tingets Samtykke fastsætte til i Aften Kl. 8, og Dagsordenen vil da være følgende:

1) *Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Genopførelse af Christiansborg Slot.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1904 til 31. Marts 1905.

Mødet hævet Kl. 4.

16de Møde.

Mandag den 26. Oktober, Kl. 8 Aften.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Genopførelse af Christiansborg Slot.

0

Efter *Formandens* Forslag valgtes: *Krabbe, Blahme, L. Rasmussen, Guldbrandsen, Alf. Christensen, Svend Høgsbro, Markvorsen, H. P. Pedersen, Knudsen, Ellinger og Neergaard.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1904 til 31. Marts 1905.

Forhandlingerne genoptoges.

Poul Rasmusen: I Formiddagsmødet sluttede jeg med at omtale, hvorledes det kunde faa Betydning, at dertil egnede og uddannede Handelsmænd bleve udsendte til de oversøiske Pladser og af Staten bleve støttede, naar de vilde etablere sig, for at de derved kunde skabe Forretninger, ved hvilke der kunde ske Omsætning af danske Varer, og hvorved der ogsaa kunde skaffes billige Varer hjem til Danmark, hvorved, kort sagt, Storhandelen i Almindelighed kunde udvikles. Man vil maaske indvende, at noget saadant ikke vil føre til det ventede Resultat. Jeg vil dog sige, at Forholdene i Tyskland vise i allerhøjeste Grad, at slikt kan blive Tilfældet. Man har fra Tyskland udsendt Pionerer rundt omkring, og dette er sikkert ikke den mindste Grund til, at Tyskland har formaaet at konkurrere med Amerika og England f. Eks. i Japan og Kina. Man vil maaske saa her indvende mod mig, at Danmark er for lille til at gøre den Slags Ting. Jeg vil dog sige, at Danmark har vist gennem østasiatisk Kompagni, at det alene ved det private Initiativ har formaaet at bryde sig Baner hinsides Verdenshavene, og jeg vil ogsaa henvise Tvivlen til, hvorledes det er gaaet med vor Smørekspport. Ingen vilde vel i sin Tid have tænkt, da vi begyndte at eksportere Smør, at Danmark skulde have formaaet i Tidernes Løb at bringe sin Eksport saa højt op, som det har formaaet. Kort sagt, det, jeg tilsigtede ved min Henstilling, var, at man sørgede for, at i Stedet for, at adskillige unge og dygtige Folk maa udvandre, fordi de ikke kunne finde deres Erhverv herhjemme i Danmark, skulde de gaa ud ikke som Emigranter, men som en Art Pionerer, der, naar de etablerede sig i Udlandet, følte sig i økonomisk Gæld til deres Fædreland.